

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

สภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอรัตนัญชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปีการผลิต พุทธศักราช 2532/33

Para-Rubber Plantation in Amphur Ronpibun,

Changwat Nakornsrihummarat in Cultivation, 1989/90

โดย

นางสาวสุมิตรา บรรจงรัตน์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2534

ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์

[Signature] 27 มี.ค. 34

(อาจารย์เสาวรีย์ ตะโพมทอง)

กรรมการวิทยานิพนธ์

[Signature] 26 มี.ค. 34

(อาจารย์ศุภสมบูรณ์ อังรัตนากกร)

กรรมการวิทยานิพนธ์

[Signature] 19 มี.ค. 34

(อาจารย์อภิชาติ ศรีสันติธรรม)

หัวหน้าภาควิชา

[Signature] 28 มี.ค. 34

(อาจารย์สนอง นิลเพชร)

ร.พ.

๘๔๓๙
2533

14056

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปีการผลิต 2532 / 2533

Para-Rubber Plantation in Amphur Ronpibun
Changwat Nakornsrihummarat in Cultivation, 1989/90

โดย

นางสาวสุมิตรา บรรจงรัตน์

T096399

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุงเทพมหานคร

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

พ.ศ. 2534

ร/ท.
ศ843ศ
2534

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 96399
วันเดือนปี - 3 JUN 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : สภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดนครราชสีมา
ปี 2532/33

โดย : นางสาวสุมิตรา บรรจงรัตน์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา เอก : พัฒนาการเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

 27/5/34

(อาจารย์เสาวรีย์ คะโพนทอง)

ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดนครราชสีมา จากสภาพการผลิตยางพาราถึงสภาพเศรษฐกิจ สภาพทั่วไป การผลิตยางพาราและการตลาด สภาพปัญหาของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 50 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ทำสวนยางพาราเป็นหลัก อาชีพรองคือทำสวนผลไม้ เช่น มังคุด ทุเรียน พันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือพันธุ์ RRIM 600 เกษตรกรมีรายได้จากยางพาราประมาณ 15,000 บาทต่อปี และมีรายได้ทั้งหมดรวมทั้งอาชีพเกษตรกรอื่นด้วย ประมาณ 24,500 บาทต่อปี ต่อครอบครัว เกษตรกรส่วนใหญ่เปิดกรีดยางเมื่ออายุ 7 ปี จำหน่ายในรูปยางแผ่นดิบชั้น 3 โดยจำหน่ายแก่พ่อค้าในเมืองแต่ไม่มีการแปรรูปยาง เป็นผลิตภัณฑ์อื่น ปัญหาของเกษตรกรคือโรคเปลือกแห้ง กรีดแล้วน้ำยางไม่ไหล และเกษตรกรยังถูกพ่อค้าเอาเปรียบเรื่องราคา และคุณภาพของผลผลิตด้วย เกษตรกรจะเข้าร่วมโครงการรวบรวมขายยางสดเมื่อทำรายได้ดีกว่าเดิม เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือเรื่องการแก้ปัญหา เรื่องโรคต่าง ๆ มากที่สุด

ข้อเสนอแนะให้เกษตรกรรวมตัวจัดตั้ง เป็นสหกรณ์และมีโรงงานของสหกรณ์เอง เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอย่างเร่งด่วน เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา เรื่องโรคและ เกษตรกรควร เข้ารับการฝึกอบรมหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตัว เกษตรกร เองให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จได้เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำและการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากอาจารย์เสาวรีย์ ตะโพนทอง ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ อาจารย์ศุภสมบูรณ์ อิงรัตนกร กรรมการปัญหาพิเศษ และอาจารย์อภิชาติ ศรีสันติธรรม กรรมการปัญหาพิเศษ ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ คุณพ่อคุณแม่ที่ให้ความช่วยเหลือ, อำนวยความสะดวกแก่ข้าพเจ้าในการออกสัมภาษณ์ชาวสวนยางพารา อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไว้ ณ. โอกาสนี้ด้วย

สุมิตรา บรรจงรัตน์

11/มี.ค./2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	3
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 โครงสร้างทางทฤษฎี	4
การตรวจเอกสาร	4
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	9
อุปกรณ์การศึกษา	9
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
บทที่ 4 ผลการศึกษา	11
ข้อมูลทั่วไปของ เกษตรกร	11
การประกอบอาชีพ	13
รายได้และรายจ่าย	14
การใช้ประโยชน์จากที่ดินปลูกยางพารา	16
การผลิตการกรีดยาง และการแปรรูป	17
การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา	21
ปัญหาของ เกษตรกร	22
ความคิดเห็น ของ เกษตรกร	25
ความต้องการความช่วยเหลือ	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕	สรุป	๓๒
	ข้อเสนอแนะ	๓๔
	เอกสารอ้างอิง	๓๕
	ภาคผนวก	๓๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของ เกษตรกร	12
2	การประกอบอาชีพ	14
3	รายได้และรายจ่าย	15
4	การใช้ประโยชน์จากที่ดินในการปลูกยางพารา	17
5	การผลิตการกรีดยาง และการแปรรูป	19
6	การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา	21
7	ปัญหาของ เกษตรกร	23
8	ความคิดเห็นของ เกษตรกรในการทำสวนยางพารา	26
9	ความต้องการความช่วยเหลือ	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่ประเทศต่าง ๆ ใช้เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรม ซึ่งจัดอยู่ในอันดับที่สองของโลกรองจากฝ้าย แต่เมื่อรวมถึงพืชเศรษฐกิจที่เป็นอาหาร และมีความสำคัญทางการค้าแล้วจะอยู่ในอันดับที่ 3 ของโลก รองจากข้าวสาลี กาแฟ ข้าวโพด น้ำตาล ถั่วเหลือง และข้าว (วิทยา เจียรพันธ์, 2530: 79)

การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งมีส่วนผลักดันให้การใช้ยางพาราขยายตัวอย่างรวดเร็วยังผลให้การผลิตรายธรรมชาติไม่สามารถตอบสนองให้ทันตามความต้องการได้ นักวิทยาศาสตร์จึงผลิตยางสังเคราะห์ที่มีคุณภาพดีกว่ายางพาราตามธรรมชาติขึ้นทดแทนทำให้ยางสังเคราะห์กลายเป็นคู่แข่งที่น่ากลัว ดังนั้นเมื่อเกิดวิกฤติการณ์เกี่ยวกับน้ำมันขึ้นราคาทั่วโลกจึงส่งผลกระทบต่อการผลิตยางสังเคราะห์เพราะต้องใช้ NaPhtha จากน้ำมันดิบ เป็นวัตถุดิบในการผลิตรายธรรมชาติจึงมีบทบาทสำคัญอีกครั้งหนึ่ง

ธนาคารโลกคาดว่าระหว่างปี พ.ศ. 2519-2533 การใช้อย่างของโลกจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5.4 ต่อปี ส่วนการผลิตยางธรรมชาติจะขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 4.1 ต่อปี แต่สถานการณ์ในรอบ 10 ปี (2518-2528) ที่ผ่านมา ปริมาณการผลิตยางธรรมชาติของโลกไม่เพียงพอกับความต้องการรายชาติจึงเพิ่มขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะผลจากข้อตกลงขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ยางธรรมชาติจึงมีเสถียรภาพมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์การผลิตยางธรรมชาติของไทยในปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณยางธรรมชาติของโลกแล้ว การผลิตของไทยยังคงอยู่ในอันดับที่สามซึ่งเป็นรองจากประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียตามลำดับ (กวี จิรันดร, 2532: 14) ยางพารานอกจากเป็นวัตถุดิบที่รองรับการขยายตัวของสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ เช่น ยางรถยนต์ ฟองน้ำ พื้นรองพรม กุญแจอนาแม็ย กุญแจมือยาง เบาะรถ รองเท้า และอุปกรณ์การแพทย์บางชนิดแล้ว ยางพารายังมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาของประเทศอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามการผลิตยางพาราธรรมชาติของไทยนั้น ยังคงประสบกับปัญหาอีกมากมาย จึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้นแต่เราจะไม่สามารถทราบปัญหาต่าง ๆ ได้ หากปราศจากการศึกษาหาข้อมูลที่ถูกต้อง และตรง เป้าหมาย เช่น ศึกษาสภาพการผลิตยางพาราของ เกษตรกรในพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาด้านการผลิต/ความต้องการความช่วยเหลือเพื่อที่เกษตรกรจะสามารถพัฒนาสวนยางของตนให้ดีขึ้น/ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว นอกจากทำให้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของการทำสวนยางพาราในอำเภอนั้นโดยตรงแล้วในส่วนนี้จะ เป็นภาพสะท้อนที่สำคัญต่อการทำสวนยางโดยทั่วไปของภาคใต้ได้ดี จึง เหมาะที่จะนำข้อมูลใช้ในการพัฒนาการผลิตยางธรรมชาติให้เหมาะสมกับสภาพการที่เป็นจริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ศึกษาสภาพทั่วไปของ เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้เกษตรกรได้พัฒนาสวนยางพาราต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพการผลิตความต้องการความช่วยเหลือของ เกษตรกรผู้ปลูกยางพารารวมทั้งปัญหา และอุปสรรคของการผลูดยางพารา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหล่านั้น เกิดขึ้น
2. ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ รายได้, รายจ่าย, ทรัพย์สิน, หนี้สิน และการรวมกลุ่มของ เกษตรกร
3. นำผลการศึกษาไป เป็นข้อมูลในการกำหนดแผนงานหรือวางนโยบายในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาระบบการผลิตยางธรรมชาติ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาในเชิงสำรวจ เกี่ยวกับสภาพการผลิตยางพาราของ เกษตรกรชาวสวนยาง เฉพาะพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายมา 110 ตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

ยางธรรมชาติ หมายถึง ยางแผ่นดิบ, ยางแผ่นรมควัน, ยางแท่ง น้ำยางข้น
น้ำยางสดและ เศษยางทุกประเภท

ยาง หมายถึง ยางพารา

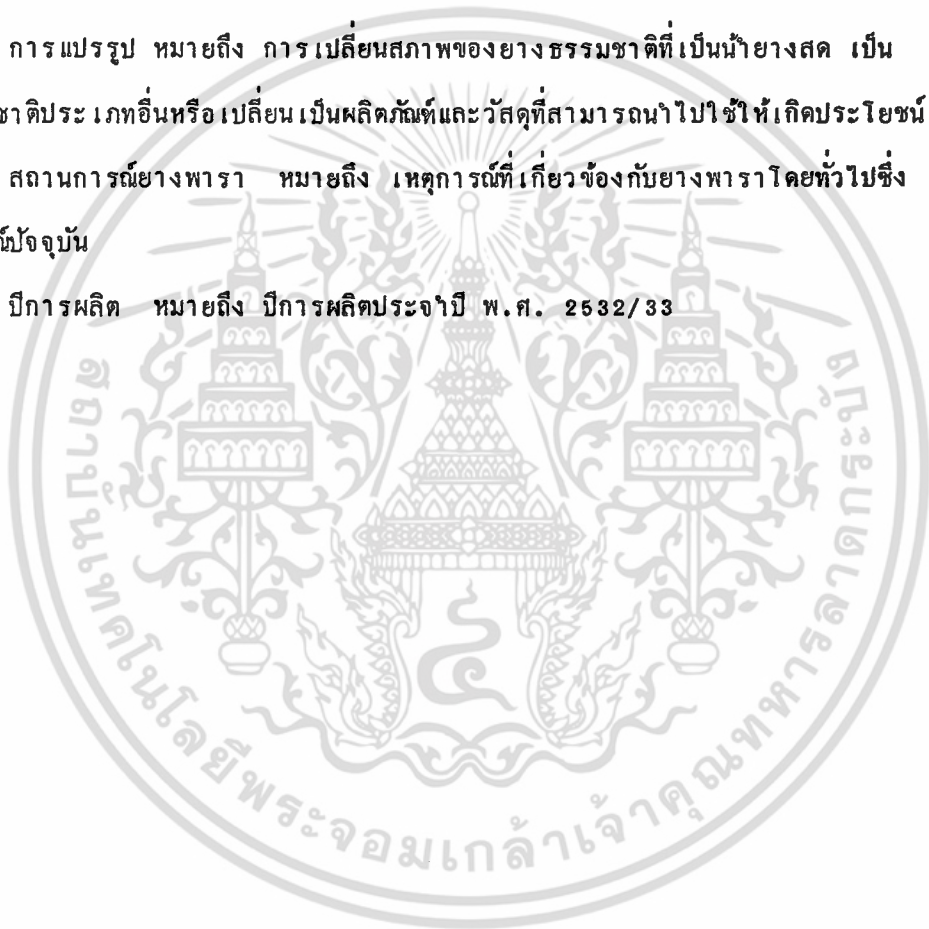
สวนยาง หมายถึง ใต้พื้นที่ตั้งแต่ 2 ไร่ปลูกต้นยางไม่น้อยกว่า 10 ต้น

การกรีดยาง หมายถึง วิธีการทำให้น้ำยางสดออกจากลำต้น

การแปรรูป หมายถึง การเปลี่ยนสภาพของยางธรรมชาติที่เป็นน้ำยางสด เป็น
น้ำยางธรรมชาติประเภทอื่นหรือ เปลี่ยน เป็นผลิตภัณฑ์และวัสดุที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สถานการณ์ยางพารา หมายถึง เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราโดยทั่วไปซึ่ง
เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน

ปีการผลิต หมายถึง ปีการผลิตประจำปี พ.ศ. 2532/33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

โครงสร้างทางทฤษฎี

การตรวจเอกสาร

ผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ธนาคารกสิกรไทย (2525) ได้ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของยางพารา พอสรูปไว้ดังนี้ ยางพารา เป็นไม้ยืนต้น เจริญเติบโตเต็มที่สูงประมาณ 25-30 เมตร เปลือกนอกสีน้ำตาลหรือสีค่อนข้างคล้ำ ใต้เปลือกเป็นสีชมพูหรือสีม่วงอ่อน เปลือกหนาประมาณ 6.5-15.0 มิลลิเมตร ด้านในสุดของ เปลือกแข็งกับ เปลือกอ่อนจะมีท่อน้ำจำนวนมากมันไปทางขารอบต้นจนถึงยอด ก้านใบยาวประมาณ 10-20 เซนติเมตร แต่ละก้านจะมี 3-5 ใบ ผลัดใบปีละครั้ง เริ่มมีดอกเมื่ออายุ 5-8 ปี ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่บนต้นดอกเดียวกัน แต่ละดอกก็จะผสมข้ามเมื่อผสมเกสรแล้วประมาณ 5 เดือนก็จะ เป็นผล ออกดอกปีละ 2 ครั้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน และเดือนสิงหาคม-เดือนตุลาคม เมล็ดสีน้ำตาลคล้ายเมล็ดละหุ่ง มีราก 2 ชนิดคือ รากแก้วและรากที่แผ่ไปทางด้านข้างมีน้ำยางสีขาวคล้ายน้ำนม

พิชัย สราญรมย์ (2527) ศึกษาเกี่ยวกับตลาดยางพาราศูนย์กลางการค้ายางในประเทศไทย หรือตลาดยางในประเทศไทย มีอยู่ 6 แห่ง คือ หาดใหญ่ ตรัง ยะลา นราธิวาส ภูเก็ต กรุงเทพฯ หาดใหญ่เป็นศูนย์กลางการค้ายางที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้หาดใหญ่มีความสำคัญในการค้ายางคือมีสถาบันการเงินหลายแห่งรวมทั้งการคมนาคมสะดวกมีบริษัทส่งออกหลายบริษัทและมีโรงงานแปรรูปยางแผ่น รวมกัน ยางเครพ ยางแท่งอยู่มากที่สุดและยังมีศูนย์วิจัยการยางตั้งอยู่คอยอำนวยความสะดวกในด้านวิชาการ และตรวจสอบคุณภาพยาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าอำเภอหาดใหญ่มีความสำคัญต่อการค้ายางของประเทศมากขึ้น

ฉกรร แสงรักษาวงศ์ และคณะ (2529) ศึกษาถึงการปฏิบัติต่อต้านยางก่อนกรีดยาง โดยขั้นแรกตัดแต่งกิ่งในระดับต่ำกว่า 2 เมตร ออกให้หมด ควรปลูกซ่อมเมื่อหลังปลูกยางภายใน 6 เดือน การปลูกพืชแซมไม่ควรปลูกหลังจากต้นยางอายุ 3 ปี และปลูกพืชแซมห่างจากต้นยาง 3-5 เมตร ควรใส่ปุ๋ยบำรุงบ้าง พื้นที่แนะนำให้ปลูกได้แก่ ข้าวไร่ สับปะรด หรือพืชล้มลุกไม่ควรปลูกพืชแซมจำพวกอ้อย มันสำปะหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

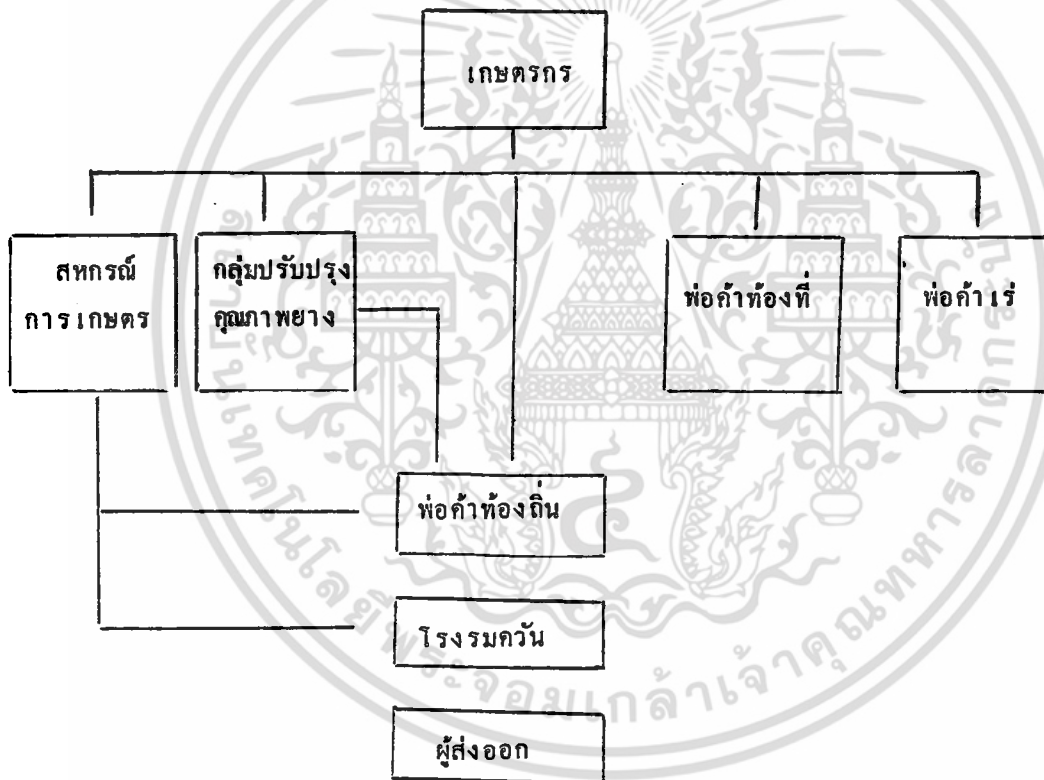
รัตน์ เพชรจันทร์ (2529) ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างสวนยางพาราว่า ลักษณะดินควรเป็นดินร่วน เจริญเติบโตได้ในดินลูกรัง และในดินที่เป็นกรดมี PM ระหว่าง 4.0-5.5 ต้องการน้ำประมาณปีละ 2000-2500 มิลลิเมตร ต้องมีความชื้นสูง อุณหภูมิ 22.22-26.66 องศาเซลเซียส ไม่ควรปลูกในที่สูงเกินระดับน้ำทะเลถึง 305 เมตร ก่อนเตรียมดินควรกำจัดเศษไม้วัชพืช พื้นที่ 1 ไร่ ปลูกด้วยต้นกล้าไม่ควรน้อยกว่า 80 ต้น ระยะปลูกที่นิยมคือ 4x5 เมตร 3x8 เมตร และ 3.5x6 เมตร ควรใช้หลุมปลูกขนาด 50x50 เมตร ย่อยดินบนให้ร่วนก่อนกวาดลงหลุม ย่ำให้แน่นพอสมควร ดินล่างย่อยผสมกับปุ๋ยลือกฟอสเฟตก่อนย้ายต้นยางลงหลุมควรคำนึงถึงมีฝนตกชุก และดินมีความชุ่มชื้นพอสมควร ถ้าปลูกต้นที่ติดดาวควรหันด้านที่มีคาไปทางทิศเหนือหรือใต้

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (2529) ได้ศึกษาพันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือพันธุ์ยางชั้น 1 ได้แก่ GT1 ลักษณะลำต้นสูง เป็นโรคเปลือกแห้งน้อย ผลกริดไม่รุนแรงมากนักผลัดใบช้าด้านทานลม เป็นพันธุ์เดียวที่แนะนำให้ใช้ เป็นทรงพุ่มในการตัดตาเปลี่ยนยอดด้านทานโรค ใบร่วงได้ปานกลาง PRIM 600 เติบโตช้าในช่วงก่อนเปิดกริดผลผลิตสม่ำเสมอดีมาก ด้านทานลมได้ดีถ้าพื้นที่มีน้ำใต้ดินสูง ต้นจะเอนและล้มง่าย พันธุ์ยางชั้น 2 ได้แก่ PB235 เจริญเติบโตมากทั้งในระยะก่อนและหลังการกริด สามารถเปิดกริดได้ก่อนพันธุ์อื่นและไม่ด้านทานลม เนื่องจากลำต้นสูงมากทรงพุ่มใหญ่ไม่เหมาะในพื้นที่หน้าดินดินลมแรง

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช (2529. 59) รายงานสถานการณ์ทั่วไปของยางพาราในจังหวัดนครศรีธรรมราชดังนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีการปลูกยางพาราเกือบทุกอำเภอยกเว้นอำเภอเชิงใหญ่ อำเภอหัวไทร และอำเภอปากพนัง ทั้งนี้เพราะภูมิอากาศและภูมิประเทศเป็นดินร่วนพื้นที่ลาดชันเล็กน้อย อุณหภูมิสูง ความชื้นสูง ฝนตกชุก เฉลี่ย 70 นิ้วต่อปี จึงทำให้จังหวัดนครศรีธรรมราชปลูกยางพาราได้มากเป็นอันดับที่สองของประเทศ รองจากจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ยางพาราที่ปลูกกันมีทั้งยางพื้นเมือง และยางพันธุ์ดี มีกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพารา ทำการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกยางพันธุ์ดี ทดแทนยางพื้นเมืองที่ให้ผลผลิตต่ำ ยางพันธุ์ดีนี้อายุ 5-6 ปี ก็เริ่มกริดยางได้ จนกระทั่งอายุประมาณ 25-30 ปี และในแต่ละปีจะมีช่วงที่ต้นยางผลัดใบ ซึ่งชาวสวนต้องหยุดกริดยางชั่วคราวคือช่วง เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน สำหรับระยะเวลาผลัดใบของยางพาราในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่ง 2 เขต คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตที่ 1 ได้แก่อำเภอพิบูลย์ อำเภอลำปาง อำเภอหนองบัว อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งสง และกิ่งอำเภอบางขัน เป็นแหล่งผลิตใหญ่ ในแนวทิศตะวันตกของจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้นยางพาราจะเริ่มผลัดใบในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ และจะเริ่มเปิดกรีดหน้ายางเดือนเมษายน และเขตที่ 2 ได้แก่ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอท่าศาลา อำเภอพรหมคีรี อำเภอลานสกา อำเภอรัตนพิบูลย์ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตในแนวตะวันออก ยางพาราผลัดใบช้ากว่าเล็กน้อย คือ ผลัดใบปลายเดือนกุมภาพันธ์ หรือต้นเดือนมีนาคมและเริ่มเปิดกรีดหน้ายางใหม่ช่วงปลายเดือนเมษายน หรือต้นเดือนพฤษภาคมของทุกปี นอกจากนี้ยังรายงานว่าวิธีการตลาดยางพาราของจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นดังนี้คือ

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช (2530. ไม้ระบุหน้า) รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการเกษตรของจังหวัดดังนี้คือ พื้นที่ปลูกและผลผลิตยางธรรมชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2529/30 แบ่งเป็นพื้นที่ปลูกยางพันธุ์ดี 836, 142 ไร่ ได้ผลผลิต 138, 194, 630 กิโลกรัมและพื้นที่ปลูกยางพื้นเมือง 75,994 ไร่ ได้ผลผลิตทั้งหมด 8,309, 480 กิโลกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมศักดิ์ วรรณศิริ (2531) ศึกษาถึงการเก็บยางพาราว่า เมื่อกรีดยางแล้วน้ำยางจะไหลไปตามรอยที่ทำไว้ผ่านชั้นรองน้ำยาง แล้วไหลลงด้วยร่องรับน้ำยางในที่สุด ภายหลังการกรีดยางไปแล้วประมาณ 3 ชั่วโมงส่วนมากน้ำยางจะหยุดไหลจนเก็บยางจะถึงถึงหัวหรือهابีบไปเก็บยางในถ้วยก็จะใช้ไม้ปาดยางกวาดออกจากถ้วยให้หมด แล้วนำถ้วยไปคว่ำบนห้วงลวดที่ใช้ร่องรับถ้วย เพื่อไม่ให้ถ้วยที่รองรับสปรก น้ำยางที่เก็บไว้จะถูกลำมาทำเป็นยางแผ่น ก็สามารถขายเป็นน้ำยางสดได้

กลุ่มยางพารา (2532) ศึกษาเกี่ยวกับการทำยางแผ่นไว้ดังนี้ เตรียมอุปกรณ์ล้างน้ำสะอาด กรองน้ำยางด้วยตะแกรง เติมน้ำสะอาดผสมลงในน้ำยางที่กรองแล้ว 1 เท่าตัวต่อน้ำสะอาด 2 ส่วน เทส่วนผสมของน้ำยางแล้วน้ำลงในตะแกรงอะลูมิเนียมตะแกรงละ 5 ลิตร ผสมน้ำกรดให้เจือจางโดยเทกรดลงในน้ำดังนี้ กรดบอริก 1 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำ 4 กระป๋อง น้ำกรดเจือจางแล้ว 1 กระป๋องนมผสมในน้ำยาง 1 ตะกอน คนน้ำยางในตะกอนให้เข้ากับน้ำกรดตกฟองอากาศออกให้หมดตั้งทิ้งไว้ประมาณ 30-40 นาที เมื่อยางแข็งตัวดีแล้วก่อนนำมาขนาดกรรหล่อน้ำทิ้งไว้ทุกตะกอนขนาดยาง เป็นแผ่นขนาดที่สะอาดขนาดให้ยางหนาประมาณ 1 เซนติเมตร ริดดอก 1 ครั้ง จะได้ยางแผ่นหนาประมาณ 2-3 มิลลิเมตร ล้างน้ำก่อนนำไปตากบนราว ซึ่งมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ยางแผ่นที่ได้จะเป็นยางแผ่นคุณภาพดี

ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา (2532) สรุปการรีดยางและข้อปฏิบัติได้ว่า ความสูงของรอยกรีด 150 เซนติเมตรรอยกรีดเอียง .30 องศา ขนาดของลำต้นไม้ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร รอยกรีดยาวครึ่งลำต้น ระยะจากรอยกรีดถึงรางรองรับน้ำยางประมาณ 25 ถึง 30 เซนติเมตร ระยะจากร่องรองรับน้ำยางถึงปากถ้วยประมาณ 10 เซนติเมตร มีหลักพิจารณาในการกรีดยางที่ดีคือกรีดให้ค้ำน้ำยางมากที่สุด ทำความเสียหายให้กับต้นยางน้อยที่สุด กรีดให้ได้ระยะเวลานานที่สุดประมาณ 25-30 ปี เวลา 1 เดือนจะหมดเปลือกประมาณ 2.5 เซนติเมตร ใช้เวลากรีด 5 ปี จึงจะหมดหน้าที่ 1 ความยาวรีดครั้งต้นสามารถตัดค้ำน้ำยางได้มาก ทำให้ค้ำน้ำยางปริมาณมากไม่ควรรีดยางขณะที่ต้นยางเปียก มีคกรีดยางควรรักษาให้ลมอยู่เสมอ และควรรักษาการกรีดยางในตอนเช้าไม่ควรรีดยางถึง เนื้อเยื่อเจริญ กรีดเปลือกหนาประมาณ 1.7-2.0 มิลลิเมตร ต่อครั้ง ควรหยุดกรีดในช่วงที่ยางผลัดใบหรือเป็นโรค ก่อนกรีดควรทำความสะอาดด้วยร่องรับน้ำยางทุกครั้ง

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา (2532) รายงานเกี่ยวกับการตลาดและวิธีการตลาดของยางพารา ไร่ดังนี้ ยางพาราในปี 2531 จำหน่ายได้ราคาสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ประกอบกับตอนกลางปีหลายประเทศได้สั่งซื้อยางสดจำนวนมาก ตลาดยางพาราของจังหวัดสงขลากระจายไปทั่วทุกอำเภอมีตลาดที่สำคัญเป็นตลาดชั้นนำต่อการกำหนดราคารับซื้อในประเทศ อยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งจะรับซื้อยางจากจังหวัดอื่น ๆ ทั่วภาคใต้ ตลาดยางดิบในอำเภอต่าง ๆ ได้แก่ อำเภอสะเดา ตลาดจะนะ แม่ขลิ ดวนเนียง ปรง เทพา หุ้งลุง กลองหะ ละไพร เป็นต้น เมื่อรวบรวมได้ยางปริมาณที่มากจะจำหน่ายให้แก่โรงงานรวมวันก่อนส่งออกทางท่าเรือสงขลา ท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งผ่านมาเลเซีย ทางด่านปาดัง เบซาร์ไปลงเรือที่ท่าเรือสิงคโปร์ ปัจจุบันการตกลงซื้อขายยางที่นิยมใช้มีการซื้อขายทันที วิธีนี้พ่อค้า และผู้ขายตกลงส่งมอบและรับของพร้อมกับการตกลงราคาและจ่ายเงินสดทันทีที่ซื้อขายล่วงหน้าวิธีนี้พ่อค้า และผู้ขายจะทำการตกลงขายล่วงหน้า โดยกำหนดราคามักใช้ราคาในวันทำสัญญา การฝากขายพ่อค้าจะตกลงกับผู้ขายให้ส่งมอบยางในวันครบกำหนดเวลาตามสัญญา

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลซึ่งเก็บจากการสัมภาษณ์เกษตรกร ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อการศึกษาสำหรับวิธีการเก็บข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1.1 สุ่มเลือกเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ซึ่งมีพื้นที่ทำการเพาะปลูกยางพาราในเขตอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 110 ตัวอย่าง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหรือเก็บรวบรวมข้อมูลไว้แล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทนี้คือ ใช้ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดประเด็นเรื่องรวมที่จะศึกษา

อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปิด (Closed question) และคำถามเปิด (open ended question) โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น

- ข้อมูลส่วนตัว
- ข้อมูลทางด้านสภาพเศรษฐกิจ และสังคม
- ข้อมูลทางด้านสภาพการผลิตยางพารา และการตลาด
- ข้อมูลทางด้านความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป ในการผลิตยางพาราของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการศึกษาในเชิงสำรวจการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิจะใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตร คำนวณร้อยละ $\frac{n}{N} \times 100$
 n = จำนวนตัวอย่างของ เกษตรกรที่ทำการศึกษ
 N = จำนวนตัวอย่างของ เกษตรกรทั้งหมดที่ทำการศึกษา

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean)

สูตร คำนวณร้อยละ
 \bar{x} = $\frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$
 \bar{x} = ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการวิเคราะห์
 $\sum_{i=1}^n x_i$ = ผลรวมของเกษตรกรที่ ($i = 1, 2, 3 \dots, N$)
 N = จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาสภาพการผลิตยางพาราของ เกษตรกรในพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้ทราบถึงความเป็นอยู่ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน การรวมกลุ่ม ปัญหาและอุปสรรคในการทำสวนยาง รวมถึงความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของ เกษตรกรชาวสวนยาง เป็นข้อมูลพื้นฐานที่แสดงถึง เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษาและจำนวนบุตร ซึ่งมีรายละเอียด (ตารางที่ 1)

เพศ เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นชายร้อยละ 69.09 และเพศหญิงร้อยละ 30.91

อายุ เกษตรกรมีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.09 และเกษตรกรบางรายมีอายุ 71 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.82 เฉลี่ยแล้ว เกษตรกรมีอายุประมาณ 43 ปี

ศาสนา เกษตรกรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 59.09 และนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 40.91

การศึกษา เกษตรกรส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 49.09 เกษตรกรจบชั้นปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.36 และเกษตรกรบางรายไม่ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 6.36

จำนวนบุตร เกษตรกรส่วนใหญ่มีบุตร 4-6 คน คิดเป็นร้อยละ 43.63 และมีเกษตรกรบางรายที่แต่งงานแล้วไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 3.64 เป็นจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของ เกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	76	69.09
หญิง	34	30.91
<u>อายุ (ปี)</u>		
21-30	20	18.18
31-40	27	24.55
41-50	31	28.18
51-60	18	16.36
61-70	12	10.91
71 ปีขึ้นไป	2	1.82
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	65	59.09
อิสลาม	45	40.91
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ไม่ได้รับการศึกษา	7	6.36
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	5	4.55
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	54	49.09
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7 (ม.1-3)	13	11.82
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 (ม.4-6)	9	8.18
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (ม.7-8)	5	4.55
อนุปริญญา	10	9.09
ปริญญาตรี	7	6.36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนบุตร (คน)		
1-3	40	36.36
4-6	48	43.63
7-9	14	12.73
10 คนขึ้นไป	4	3.64
ไม่มี	4	3.64

การประกอบอาชีพ (ตารางที่ 2)

อาชีพของเกษตรกร คือ การเกษตรกรรมทำสวนยางพาราเป็นหลัก ทำสวนผลไม้ สวนผัก ทำนา และเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งค้าขาย และรับจ้างทั่วไป

อาชีพรอง เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรรมอื่นที่เป็นอาชีพรองร้อยละ 40.91 เป็นจำนวนมากที่สุดและ เกษตรกรที่ไม่มีอาชีพรองคิดเป็นร้อยละ 10 เป็นจำนวนที่น้อยที่สุด

อาชีพเกษตรกรรมที่เกษตรกรทำนอกจากการทำสวนยางพารา ได้แก่ สวนผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 40.91 และเกษตรกรที่ไม่ทำเกษตรกรรมประเภทอื่นคิดเป็นร้อยละ 5.45

อาชีพเกษตรกรรมที่ทำรายได้สูงสุดในปี พ.ศ. 2532/33 มาจากการทำสวนยางพาราร้อยละ 54.55 และอาชีพทำนาทำรายได้ที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.73

ตารางที่ 2 การประกอบอาชีพของ เกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพอื่น ๆ นอกจากการทำสวนยาง		
เกษตรกรรมอื่น ๆ	45	40.91
ค้าขาย	20	18.18
รับจ้าง	25	22.73
ไม่มี	11	10
รับราชการ	9	8.18
อาชีพเกษตรกรรม (ยกเว้นการทำสวนยางพารา)		
สวนผลไม้	45	40.91
สวนผัก	25	22.73
ทำนา	19	17.27
เลี้ยงสัตว์	15	13.64
ไม่มี	6	5.45
อาชีพเกษตรกรรมที่ทำรายได้สูงสุดในปี พ.ศ. 2532/33		
สวนยางพารา	60	54.55
สวนผลไม้	30	22.27
สวนผัก	12	10.91
ทำนา	3	2.73
เลี้ยงสัตว์	5	4.54

รายได้และรายจ่าย (ตารางที่ 3)

เกษตรกรมีรายได้จากการทำสวนยางและการเกษตรอื่น ๆ ส่วนรายจ่ายนั้นจะใช้
จ่ายในครอบครัว และค่าเล่าเรียนของบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายจ่ายจากการทำสวนยางต่อปีของ เกษตรกรนั้นส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.36 เกษตรกรบางรายมีรายได้น้อยที่สุดประมาณ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.73 และเกษตรกรบางรายมีรายได้สูงประมาณ 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.64 เฉลี่ยแล้วประมาณ 14,746.36 บาทต่อครอบครัว ต่อปี

รายได้ทั้งหมดต่อปีของ เกษตรกรส่วนใหญ่จะมีรายได้ 30,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.45 เกษตรกรที่มีรายได้น้อยที่สุด ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.09 และเกษตรกรบางรายมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.32 เฉลี่ยแล้ว เกษตรกรจะมีรายได้ 24,950 บาทต่อคนต่อปี

ค่าใช้จ่าย เกษตรกรใช้จ่ายภายในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 48.18 เป็นจำนวน ที่มากที่สุด ใช้ในด้านสังคมนคิดเป็นร้อยละ 2.73 เป็นจำนวนที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 3 รายได้และรายจ่ายของเกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายได้จากการทำสวนยางพาราต่อปี (บาท)</u>		
ต่ำกว่า 5,000	6	5.45
5,001 - 10,000	25	22.73
10,001 - 15,000	40	36.36
15,001 - 20,000	25	22.73
20,001 - 25,000	7	6.36
25,001 - 30,000	3	2.73
มากกว่า 30,000	4	3.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 รายได้และรายจ่ายของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ทั้งหมดต่อปี (บาท)		
ต่ำกว่า 10,000	10	9.09
10,001 - 15,000	7	6.36
15,001 - 20,000	13	11.82
20,001 - 25,000	12	10.91
25,001 - 30,000	11	10
30,001 - 35,000	28	25.45
35,001 - 40,000	27	24.55
มากกว่า 40,000	2	1.82
ค่าใช้จ่าย		
ใช้จ่ายในครอบครัว	53	48.18
ค่าเล่าเรียนบุตร	37	33.63
นำไปลงทุน	15	13.64
ใช้หนี้	2	1.82
ด้านสังคม	3	2.73

การใช้ประโยชน์จากที่ดินปลูกยางพารา (ตารางที่ 4)

เกษตรกรใช้พื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิตและยังไม่มีให้ผลผลิตดังนี้

พื้นที่ทั้งหมดที่ใช้ปลูกยางพาราของเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นที่ 11-15 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.36 และเกษตรกรบางรายมีพื้นที่ต่ำกว่า 5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 8.18 พื้นที่เฉลี่ยแล้ว 14.8 ไร่ต่อครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิตแล้วส่วนใหญ่มีขนาด 11-15 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.36 และเกษตรกรบางรายมีพื้นที่ปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิตแล้วขนาดต่ำกว่า 5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.82 เฉลี่ยแล้วเกษตรกรมีพื้นที่ขนาด 13.72 ไร่ต่อครอบครัว

ตารางที่ 4 การใช้ประโยชน์จากที่ดินในการปลูกยางพารา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>พื้นที่ที่ปลูกยางพาราทั้งหมด (ไร่)</u>		
ต่ำกว่า 5	2	1.83
6-10	31	28.18
11-15	40	36.36
16-20	18	16.36
21-25	10	9.09
มากกว่า 25	9	8.18
<u>พื้นที่ปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิต (ไร่)</u>		
ต่ำกว่า 5	2	1.82
6-10	35	31.82
11-15	40	36.36
16-20	16	14.55
21-25	9	8.18
มากกว่า 25	8	7.27

การผลิตการกรีดยาง และการแปรรูป

ในการกรีดยางพารานั้นเกษตรกรต้องใช้เงินทุนมากเพราะพื้นที่ปลูกยางพาราจะมีต้นยางที่อายุต่างกันการกรีดยางจะเปิดกรีดได้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของต้นยาง นอกจากนี้ยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลง 96399 ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำในการปฏิบัติต่อสวนยางพันธุ์ยางที่ปลูก ซึ่งมีหลายพันธุ์ จำนวนวันที่กรีดยางในรอบปี และปริมาณผลผลิตที่ได้รับเหมาะสมกัน

ส่วนเกษตรกรนั้นจะมีลักษณะการกรีดยางโดยใช้แรงงานภายในครอบครัว และมีการดูแลความสะอาดของน้ำยางด้วย

ทุน เงินทุนที่เกษตรกรใช้ในการทำสวนยางส่วนใหญ่ได้มาจากการช่วยเหลือของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางคิดเป็นร้อยละ 68.18 และใช้ทุนส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 31.82

จำนวนรุ่นของต้นยางพารา ที่ปลูกยางพารามีต้นยางอายุต่างกันคือ จำนวน 1 รุ่น คิดเป็นร้อยละ 47.27 มีจำนวนมากที่สุดและจำนวน 4 รุ่น คิดเป็นร้อยละ 3.64 เป็นจำนวนน้อยที่สุด

อายุของต้นยางที่เปิดกรีดครั้งแรก เกษตรกรส่วนใหญ่เปิดกรีดยางครั้งแรกเมื่ออายุ 7 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 และเกษตรกรบางรายเปิดกรีดยางเมื่ออายุ 5 ปีครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 3.64

การปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ เกษตรกรปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่พอสมควรคิดเป็นร้อยละ 56.35 และ ปฏิบัติตามบ้างเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 5.45 พันธุ์ยาง เกษตรกรใช้ยางพันธุ์ RRIM 600+PB225 คิดเป็นร้อยละ 50 เป็นจำนวนมากที่สุด และ เกษตรกรยางรายใช้พันธุ์ RRIM 623 คิดเป็นร้อยละ 1.81

ปริมาณผลผลิตของยางแผ่น เกษตรกรผลิตรายแผ่นคิดเป็นกิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตได้ 1.6-2.0 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 45.45 และผลิตได้ 2.6-3.0 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน

ลักษณะการกรีดยางและการแปรรูป เกษตรกรส่วนใหญ่จ้างคนงานโดยแบ่งปันผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 39.09 และจ้างคนงานอย่างเดียวคิดเป็นร้อยละ 10.91

การจัดการดูแลความสะอาดของน้ำยาง เกษตรกรส่วนใหญ่ดูแลเอาใจใส่พอสมควรคิดเป็นร้อยละ 54.55 และ เกษตรกรบางรายเอาใจใส่มาก คิดเป็นร้อยละ 7.27

จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปี เกษตรกรกรีดยางได้ 151-200 วัน คิดเป็นร้อยละ 50 และกรีดยางได้มากกว่า 250 วัน คิดเป็นร้อยละ 12.73

ตารางที่ 5 การผลิตการกรีดยางและการแปรรูป

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ที่มาของทุน</u>		
กองทุนสงเคราะห์การพาสวนยาง	75	68.18
ทุนส่วนตัว	35	31.82
<u>จำนวนรุ่นของยางพารา</u>		
1	52	47.27
2	45	40.91
3	9	8.18
4	4	3.64
<u>อายุของยางที่เปิดกรีดครั้งแรก</u>		
5 ปีครึ่ง	4	3.64
6 ปี	12	10.91
6 ปีครึ่ง	39	35.45
7 ปี	55	50
<u>การปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่</u>		
ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	28	25.46
ปฏิบัติตามพอสมควร	62	56.36
ปฏิบัติตามเล็กน้อย	6	5.45
ปฏิบัติตามโอกาสและการใช้เงิน	14	12.73
<u>พันธุ์ยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1)</u>		
RRIM 600	36	32.73
RRIM 600+PB 225	55	50
PB 235	2	1.81
GT1	15	13.65
RRIM 623	2	1.81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 การผลิตการกรีดยางและการแปรรูป (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>จำนวนที่ต้องกรีดยางได้ในรอบปี (วัน)</u>		
ต่ำกว่า 150	15	13.64
151 - 200	55	50
201 - 250	26	23.63
มากกว่า 250	14	12.73
<u>ปริมาณผลผลิตของยางแผ่น (กิโลกรัม/ไร่/วัน)</u>		
ต่ำกว่า 1	4	3.64
1.1 - 1.5	31	28.18
1.6 - 2.0	50	45.45
2.1 - 2.5	23	20.92
2.6 - 3.0	2	1.81
<u>แรงงาน</u>		
จ้างคนงานโดยแบ่งปันผลผลิต /	33	30
ในครอบครัวทั้งหมด /	43	39.09
ในครอบครัว และจ้างคนงาน	22	20
จ้างคนงานอย่าง เดี่ยว	12	10.91
<u>การดูแลความสะอาดของน้ำยาง</u>		
เอาใจใส่พอสมควร	60	54.55
ไม่ค่อยเอาใจใส่มากนัก	42	38.18
เอาใจใส่มาก	8	7.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา (ตารางที่ 6)

เป็นการศึกษา แหล่งจำนวนผลผลิตยางพาราประเภทของยางคุณภาพยางแผ่น การแปรรูปการใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ ของยางพารา และวิธีการจำหน่าย

แหล่งจำหน่ายผลผลิต เกษตรกรส่วนใหญ่ขายให้ร้านรับซื้อยางในตัวเมืองคิดเป็นร้อยละ 54.55 และเกษตรกรขายรายขายให้พ่อค้าเร่คิดเป็นร้อยละ 15.45

ประเภทของยางที่จำหน่าย แบ่งออกเป็นยางแผ่นดิบร้อยละ 74.54 และจำหน่ายเป็นเศษยางคิดเป็นร้อยละ 3.64

คุณภาพยางแผ่น ส่วนใหญ่จัดอยู่ในชั้น 3 คิดเป็นร้อยละ 43.64 และไม่สามารถกำหนดได้ คิดเป็นร้อยละ 3.64

การแปรรูปยาง นอกเหนือจากการผลิตยางแผ่นดิบ แล้วปรากฏว่า เกษตรกรทุกครอบครัวไม่มีการแปรรูปยาง เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น

การใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ ของยางพารา เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ นอกจากน้ำยางสด คิดเป็นร้อยละ 87.27 และมีการใช้กิ่งก้านทำเป็นเชื้อเพลิง ส่วนเมล็ดใช้ขยายพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 12.73

ตารางที่ 6 การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>แหล่งจำหน่ายผลผลิต</u>		
ร้านรับซื้อยางในตัวเมือง	60	54.55
พ่อค้าในหมู่บ้าน	33	30
พ่อค้าเร่	17	15.45
<u>ประเภทของยางที่จำหน่าย</u>		
ยางแผ่นดิบ	82	74.54
น้ำยางสด	24	21.82
เศษยาง	4	3.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
(สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)**

ตารางที่ 6 การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้น 2	9	8.18
ชั้น 3	48	43.64
ชั้น 4	23	20.91
ชั้น 5	14	12.72
ไม่สามารถกำหนดได้	4	3.64
ไม่ผลิตยางแผ่น (ขายน้ำยางสด, ขายเป็นเศษยาง)	12	10.91
<u>การแปรรูปยางนอกจากทำยางแผ่นดิบ</u>		
ไม่มี	110	100
<u>การใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ ของยางนอกเหนือจากน้ำยาง</u>		
ไม่มี	96	87.27
มี	14	12.75

ปัญหาของเกษตรกร (ตารางที่ 7)

ปัญหาที่เกษตรกรพบโดยทั่วไปได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด การจัดการ การกรีดยาง
ปัญหาของหน้ำยาง การแปรรูปและการจำหน่าย

ด้านการผลิต เกษตรกรมีปัญหาระยะโรคเข้าทำลายต้นยาง คิดเป็นร้อยละ 68.18
และแมลงเข้าทำลายต้นยาง คิดเป็นร้อยละ 3.64

ด้านการจัดการ เกษตรกรมีปัญหาในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์บำรุงรักษาสวนยาง
ซึ่งมีราคาแพง คิดเป็นร้อยละ 47.27 และเกษตรกรบางรายไม่ค่อยประสบปัญหามากนัก คิดเป็น
ร้อยละ 5.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการกรีดยาง เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดแคลนแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 52.72 และเกษตรกรบางรายไม่ประสบปัญหามากนัก คิดเป็นร้อยละ 2.73

หน้ายาง เกษตรกรประสบปัญหาเกี่ยวกับต้นยาง เปลือกแห้ง เมื่อกรีดแล้วน้ำยางไม่ไหล คิดเป็นร้อยละ 45.45 และหน้ายางหมดเร็วเกินไป คิดเป็นร้อยละ 2.73

ปัญหาอื่น ๆ นอกจากหน้ายาง ส่วนใหญ่ต้นยางจะตายเป็นหย่อม ๆ คิดเป็นร้อยละ 50 และต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม คิดเป็นร้อยละ 2.73

ด้านการแปรรูป เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดแคลนแรงงาน ร้อยละ 54.54 ขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 31.32 และปัญหาเกี่ยวกับสถานที่แปรรูปยางอยู่ห่างจากสวนยางมากเกินไป ร้อยละ 4.55

ด้านการจำหน่าย เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องพ่อค้าเอาเปรียบ คิดเป็นร้อยละ 57.27 และปัญหาการขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาด คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 7 ปัญหาของเกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการผลิต</u>		
โรค	75	68.18
วัชพืช (หญ้าคา)	18	16.36
ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	3	11.82
แมลง	4	3.64
<u>ด้านการจัดการ</u>		
วัสดุอุปกรณ์บำรุงรักษามีราคาแพง	52	
ค่าจ้างแรงงานราคาสูง	38	
ขาดความรู้ในการบำรุงรักษา	14	
ไม่ค่อยประสบปัญหามากนัก	6	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ปัญหาของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการกรีดยาง</u>		
ขาดแคลนแรงงานทั่วไป	58	
ขาดแคลนคนกรีดยางที่มีฝีมือ และ รับผิดชอบ	40	
ขาดความรู้ เรื่องระบบการกรีดยาง	5	
ฝนตกมากทำให้จำนวนวันกรีดยางลดลง	4	
ไม่มีปัญหา	3	
<u>ปัญหาเกี่ยวกับหน้ายาง</u>		
เปลือกแห้งกริดแล้วน้ำยางไม่ไหล	50	45.45
โรคหน้าดำ	44	40
เป็นแผลขรุขระ	13	11.82
หน้ายางหมดเร็วเกินไป	3	2.73
<u>ปัญหาอื่น ๆ นอกจากหน้ายาง</u>		
ต้นยางตายเป็นหย่อม ๆ	55	50
โรคใบร่วงอย่างรุนแรง	39	35.45
ต้นยางโคนล้มเมื่อลมแรง	9	8.18
ต้นยางแห้งตายเพราะขาดน้ำ	4	3.64
ต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม	3	2.73
<u>ด้านการแปรรูป</u>		
ขาดแคลนแรงงาน	60	54.54
ขาดความรู้ เรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดี	35	31.82
ขาดแคลนอุปกรณ์ และ เครื่องจักร	10	9.09
สถานที่แปรรูปยางอยู่ห่างจากสวนยาง	5	4.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ปัญหาของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการจำหน่าย		
พ่อค้า เอา เปรียบ	63	57.27
แหล่ง รับซื้อยางใกล้บ้านมีน้อย	37	33.64
การขนส่งผลผลิตไปยังตลาด	10	9.09

ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา (ตารางที่ 8)

เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพรวมทั้งการตัดสินใจในการเข้าร่วมรวมน้ำยางสดจำหน่ายน้ำยางสดปริมาณและผลผลิตที่ได้ต่อวัน ความมั่นคงในอาชีพและความคิดเห็นต่อพ่อค้าผู้รับซื้อดังนี้

การประกอบอาชีพ เมื่อต้นยางหมดอายุเกษตรกรจะปลูกยางพาราต่อไป คิดเป็นร้อยละ 72.73 เกษตรกรบางรายคิดจะปลูกไม้ผลร้อยละ 9.09

การตัดสินใจขายน้ำยางสด เกษตรกรจะพิจารณาเปรียบเทียบกับยางแผ่นดิบ คิดเป็นร้อยละ 49.09 และขายทันที คิดเป็นร้อยละ 2.73

การเข้าร่วมโครงการรวมน้ำยางสด เกษตรกรจะเข้าร่วมโครงการเมื่อสามารถทำรายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 63.64 และเข้าร่วมโครงการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 15.45

เปรียบเทียบกับรายได้จากยางพารากับไม้ผลชนิดอื่น เกษตรกรส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารายได้จากยางพาราดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 71.81 และทั้งสองชนิดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 2.73

ชนิดของไม้ผลที่คิดว่าจะทำรายได้ดีกว่ายางพารา เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า ไม้ผลจะมีผลดีกว่าการปลูกยางพารา คิดเป็นร้อยละ 48.18 ส่วนเกษตรกรที่เห็นว่าไม้ผลดีกว่า เช่น มังคุด คิดเป็นร้อยละ 20.91 และส้ม คิดเป็นร้อยละ 2.73 เป็นจำนวนน้อยที่สุด

ราคาขาย เกษตรกรเห็นว่าราคาขายไม้ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ 43.64 และ เกษตรกรบางรายไม่ทราบว่าราคาขายเปลี่ยนแปลงมากน้อยอย่างไร คิดเป็นร้อยละ 12.73

ผลผลิต ปริมาณผลผลิตต่อไร่ต่อวันปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.46 และให้ผลผลิตมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8.18

จำนวนวันกรีดยางต่อไป จำนวนวันกรีดยางเหมาะสมกับปริมาณผลผลิตที่ได้ คิดเป็นร้อยละ 63.64 และจำนวนวันกรีดยางค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 8.18

การประสบความสำเร็จ เกษตรกรประสบความสำเร็จพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 54.54 และไม่ประสบความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 0.91

ความมั่นคงในการทำสวนยาง เกษตรกรคิดว่าการทำสวนยางสร้างความมั่นคงได้พอสมควร คิดเป็นร้อยละ 52.73 และไม่ค่อยมีความมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 1.81

รายได้ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกษตรกรจะพอกินพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 47.27 และ เกษตรกรบางรายมีรายได้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.64

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกรดีขึ้นพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 40.91 และ เกษตรกรบางรายฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นมาก คิดเป็นร้อยละ 13.63

ทัศนคติต่อพ่อค้า เกษตรกรคิดว่าพ่อค้าค่อนข้างเอาเปรียบ คิดเป็นร้อยละ 32.73 และ เกษตรกรบางรายคิดว่าพ่อค้า เป็นผู้มีพระคุณ คิดเป็นร้อยละ 1.81

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>การใช้ประโยชน์ในพื้นที่</u> เหมือนหมคอายุ		
ปลูกยางพาราต่อ	80	72.73
ปลูกไม้ผล	10	9.09
ไม่แน่ใจ	20	18.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>การตัดสินใจในการขายน้ำยางสด</u>		
ขายโดยเปรียบเทียบราคากับยางแผ่นดิบ	54	49.09
ไม่แน่ใจ	45	40.91
ไม่ขาย	8	7.27
ขายทันที	3	2.73
<u>การเข้าร่วมโครงการน้ำยางสด</u>		
เข้าร่วมถ้าทำรายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม	70	63.64
ไม่แน่ใจ	23	20.91
เข้าร่วมแน่นอน	17	15.45
<u>เปรียบเทียบรายได้ของยางพารากับไม้ผลอื่น ๆ</u>		
ยางพาราดีกว่า	79	71.81
ไม้ผลอื่นดีกว่า	16	14.55
ไม่แน่ใจ	12	10.91
เหมือนกัน	3	2.73
<u>ชนิดของไม้ผลที่คิดว่าจะทำรายได้ดีกว่ายางพารา</u>		
ไม่แน่ใจ	53	48.18
มังคุด	23	20.91
ทุเรียน	12	10.91
เงาะ	9	8.18
มะพร้าว	6	5.45
กลางสาด	4	3.64
ส้ม	3	2.73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ยางพารา		
ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง	48	45.64
เปลี่ยนแปลงมาก	25	22.72
เปลี่ยนแปลงปานกลาง	23	20.91
ไม่ทราบ	14	12.73
ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อวัน		
ปานกลาง	61	55.46
น้อยเกินไป	25	22.72
มาก	15	13.64
มากที่สุด	9	8.18
จำนวนวันกรีดยางต่อปี		
พอดี	70	63.64
น้อยเกินไป	31	28.18
ค่อนข้างมาก	9	8.18
การประสบความสำเร็จ		
ดีมาก	14	17.93
ดี	35	31.82
พอสมควร	60	54.54
ไม่ประสบความสำเร็จ	1	0.91
ความมั่นคงในการทำสวนยาง		
ดีมาก	5	4.55
ดี	45	40.91
พอสมควร	58	52.73
ไม่ค่อยมีความมั่นคง	2	1.81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อเผยแพร่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายได้ในปัจจุบัน</u>		
ไม่พอใช้	20	18.18
ปานกลาง	52	47.27
ดี	34	30.91
ดีมาก	4	3.64
<u>การเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ</u>		
ดีมาก	15	13.63
ปานกลาง	45	40.91
ค่อนข้างดีขึ้น	27	27.54
ไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร	23	20.92
<u>ทัศนคติต่อพ่อค้า</u>		
ค่อนข้างเอาเปรียบ	48	43.64
เอาเปรียบมาก	36	32.75
รู้สึกธรรมดา	17	15.46
เป็นผู้มีพระคุณ	2	1.81
ไม่แสดงความคิดเห็น	7	6.38

ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร (ตารางที่ 9)

เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการให้แก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ

40.91 และไม่ต้องการความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 3.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
แก้ปัญหา เรื่องโรคต่าง ๆ	45	40.91
กำหนดราคา และคุณภาพยางพารา	30	27.27
คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยาง	11	10
คำแนะนำในการผลิตยางแผ่นคุณภาพดี	8	7.27
แก้ปัญหาใจผู้รับ	7	6.36
คำแนะนำ เกี่ยวกับการกรีดยาง	5	4.55
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	4	3.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร สภาพทาง เศรษฐกิจการผลิตยางพาราและการตลาด ปัญหาและความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของ เกษตรกร

เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่นั้นเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 50 ปี นับถือศาสนาพุทธและจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นส่วนใหญ่ อาชีพเกษตรกรที่ทำรองจากการทำสวนยางคือ ทำสวนผลไม้

สภาพทาง เศรษฐกิจ

เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำสวนยางมากกว่าอาชีพอื่น พันธุ์ยางที่นิยมปลูกมากที่สุดคือพันธุ์ RRIM 600 เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ยแล้ว 13.72 ไร่ ต่อครอบครัว ได้ผลผลิตเป็นน้ำยาง เฉลี่ยแล้ว 1.07 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน จำนวนวันที่สามารถกรีดยางได้อยู่ระหว่าง 151-200 วันต่อปี เกษตรกรมีรายได้จากยางพาราประมาณ 15,000 บาทต่อปี และมีรายได้ทั้งหมดอาชีพเกษตรกรอื่น ๆ รวมกันรายได้จากยางพาราเฉลี่ยแล้ว เกษตรกรจะมีรายได้ทั้งหมดประมาณ 24,950 บาท ต่อครอบครัวต่อปี แต่เกษตรกรก็มีความพอใจในรายได้ที่เป็นอยู่ เพราะการทำสวนยางทำให้มีความมั่นคง และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เกษตรกรมีรายจ่ายมากที่สุด คือการใช้จ่ายในครอบครัว และค่าเล่าเรียนของบุตร

การผลิตยางพาราและการตลาด

เมื่อเทียบกับรายงานผลการวิจัยทางศูนย์วิจัยการยางจะ เชียง เทรา (2532) สรุปการปฏิบัติและการกรีดยางไว้ และสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา (2532) รายงานการตลาดเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำสวนยางประมาณ 11-15 ไร่ นิยมปลูกยางพันธุ์ RRIM 600 อายุของการเปิดกรีดยางครั้งแรกเมื่ออายุ 7 ปี มีขนาดลำต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ความสูงของรอยกรีด 150 เซนติเมตร รอยกรีดเอียง 30 องศา กรีดให้ได้ระยะเวลาที่นานที่สุด 25-30 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการปลูกพืชแซม เช่น มังคุด เงาะ ไม้ผลต่าง ๆ ห่างจากต้นยาง 1.5 เมตร มีการใช้แรงงานภายในครอบครัว และขอทุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางด้วย เกษตรกรจำหน่ายผลผลิตในตัวเมือง โดยจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบชั้น 3 เป็นส่วนใหญ่ ความหนาของแผ่นยาง 2-3 มิลลิเมตร ในการจำหน่ายนั้นเกษตรกรไม่มีวิธีการต่อรองราคา นอกจากนี้ได้นำน้ำยางมาทำเป็นยางแผ่นแต่ก็ไม่มีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ

ปัญหาของเกษตรกร

ปัญหาของเกษตรกร คือโรคที่เกิดกับต้นยางโดยเฉพาะโรคเปลือกแห้ง กรีดแตwn้ำยางไม่ไหล มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 โรคหนาดำ คิดเป็นร้อยละ 40 และเกษตรกรยังถูกพ่อค้าเอาเปรียบในเรื่องราคาและคุณภาพของผลผลิตด้วย คิดเป็นร้อยละ 51.27

ความคิดเห็นและความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

เกษตรกรจะปลูกยางพาราต่อไปเมื่อสวนยางเดิมหมดอายุ และจะเข้าร่วมโครงการรวบรวมน้ำยางสด เมื่อทำรายได้ดีกว่าเดิม ราคายางที่ขายไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง และพ่อค้าก่อนข้างเอาเปรียบสำหรับปริมาณผลผลิตมีปานกลาง ซึ่งเหมาะสมกับจำนวนวันกรีดยางทางด้านความต้องการความช่วยเหลือนั้น เกษตรกรต้องการให้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและ เรื่องที่เกษตรกรต้องการให้ช่วยเหลือมากที่สุดคือการแก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ รองมาคือ ควบคุมการกำหนดราคา และคุณภาพผลผลิต

ข้อเสนอแนะ

1. ให้เกษตรกรรวมตัว เป็นสหกรณ์ และมีโรงงานรับซื้อและจำหน่ายผลผลิตเป็นของตนเอง
2. เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลอย่างเร่งด่วน โดยให้ความมั่นคงในเรื่องราคาและการควบคุมคุณภาพ
3. เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาโรคของยางพาราจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ กลุ่มยางพาราของกรมส่งเสริมการเกษตร กองทุนส่งเสริมการทาสวนยาง โดยการจัดฝึกอบรมและออกเยี่ยมเยียนสวนยาง เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับยางพาราแก่เกษตรกร
4. ควรส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของการจัดตั้งกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง และการขายยาง รวมทั้งให้เกษตรกรจัดตั้งกลุ่มของตนเองเพื่อต่อรองกับพ่อค้า
5. การตัดสินใจจำหน่ายน้ำยางสด เกษตรกรควรพิจารณาหากได้ราคาดีกว่าเดิม และไม่เสียผลประโยชน์ การจำหน่ายน้ำยางสดจะช่วยประหยัดเวลาได้มากกว่าทำยางแผ่นดิบ

เอกสารอ้างอิง

กวี จิรันดร. 2532. สัมภาษณ์, 28 ธันวาคม, 2532.

กรมวิชาการเกษตร. การทำยางแผ่นชั้นดี. กำหนดแนวทางวิชาการสำหรับเจ้าของสวนยาง
เลขที่ 3 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร . (โรเนียว).

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. 2532. รายงานการศึกษาเรื่องระบบตลาดยางพารา. กองวิจัย
สินค้าและตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ (โรเนียว).

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2532. หลักสูตรสวนยางสงเคราะห์. กรุงเทพฯ (โรเนียว).

กลุ่มยางพารา. 2532. การทำยางแผ่น. สงขลา. (โรเนียว).

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2530. "ข่าวเพื่อการทำสวนยาง". วารสารกองทุน
สงเคราะห์การทำสวนยาง. 98 (เม.ย. - มิ.ย.).

ฉกรร สงรักษาวงศ์ และคณะ. 2529. งานวิจัยเรื่องปัญหาบางประการที่มีผลต่อการส่งเสริม
การผลิตต้นยางต่อตาพันธุ์ดีของประเทศไทย. (โรเนียว).

ธนาคารกสิกรไทย. 2525. การตลาดยางพารา. กรุงเทพฯ . อมรินทร์การพิมพ์.

พิชัย สราวุธรัตน์. 2527. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับยางพารา. จันทบุรี. ศูนย์ค้ำราวิทยาลัย
รำไพพรรณี.

รัตน์ เพชรจันทร์. 2529. ยางพารา. กรุงเทพฯ . มงคลการพิมพ์.

รัตน์ เพชรจันทร์. 2529. ยางพารา. กรุงเทพฯ . (โรเนียว).

วิทยา เจียรพันธ์. 2530. สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2530.

ศูนย์วิจัยการยาง. 2523. การปลูกยางพารา. เอกสารแนะนำเจ้าของสวนยาง เล่ม 8.

ศูนย์วิจัยการยางหาดใหญ่

ศูนย์วิจัยการยาง. 2532. คำแนะนำพันธุ์ยางปี 2524. สงขลา. (โรเนียว).

ศูนย์วิจัยการยางจะเจียงเทรา. 2532. การกรีดยาง. เอกสารสำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยยาง
จะเจียงเทรา . (โรเนียว).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2529. หลักวิชา และ เทคนิคการทำสวนยาง.

กรุงเทพฯ. วิกตอรีเพาเวอร์.

สำนักงานเกษตรอำเภอรัตนพิบูลย์. 2532. สรุปผลการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรปีงบประมาณ

2532. นครศรีธรรมราช. (โรเนียว).

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา. 2532. ข้อมูลการตลาดจังหวัดสงขลาประจำปี 2531. สงขลา

(โรเนียว).

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา. 2532. สรุปผลภาวะการผลิตการตลาดพืชเศรษฐกิจปี 2531/32.

สงขลา. (โรเนียว).

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช. 2529. รายงานสภาพการณ์ทั่วไปของยางพาราและ-

วิถีการตลาด. นครศรีธรรมราช. (โรเนียว).

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช. 2530. รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการเกษตร.

นครศรีธรรมราช. (โรเนียว).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพทั่วไปของอำเภอรัตนพิบูลย์จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่ตั้ง และอาณาเขต

อำเภอรัตนพิบูลย์ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด มีระยะทางห่างจากจังหวัดโดยทางห่างจากจังหวัดโคทยทางรถยนต์ รถไฟ ประมาณ 32 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 315,430 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร 213,235 ไร่ ครัวเรือนเกษตรกร 13,825 ครอบครั

การแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอรัตนพิบูลย์ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 ตำบลคือ

1. ตำบลรัตนพิบูลย์
2. ตำบลควนเกษ
3. ตำบลหินตก
4. ตำบลสามตำบล
5. ตำบลควนชุม
6. ตำบลเสาชง
7. ตำบลควนบึง
8. ตำบลทางบูน

ลักษณะภูมิประเทศ

อำเภอรัตนพิบูลย์ มีเทือกเขาในทิศตะวันตกเป็นแนวทางทิศเหนือไปจดทิศใต้ ซึ่งเป็นบริเวณเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีพื้นที่ไม่ต่าง ๆ บริเวณตอนกลางและตะวันออกเป็นพื้นที่ราบและลาดไปตะวันออกซึ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตรตั้งแต่แนวเชิงเขาไปตลอดด้านตะวันออก มีรังสวนยางพารา ข้าว และสวนผลไม้อื่น ๆ แหล่งต้นน้ำลำคลองจะมาจากเทือกเขาในซีกตะวันตกที่สำคัญได้แก่ คลองเสาชง คลองกลอง คลองแร่ เส้นทางคมนาคมที่สำคัญได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41, 403 ซึ่งใช้สัญจรติดต่อกับอำเภอข้างเคียงได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรัพยากร

ทรัพยากรที่สำคัญของอำเภอร้อนพิบูลย์ คือ ยางพารา, ผลไม้, ป่าไม้ และแร่
แร่ที่สำคัญคือแร่ดีบุก และแร่ลวดแฟรม ในตำบลร้อนพิบูลย์มีมาก

การคมนาคมขนส่ง

1. การคมนาคมระหว่างอำเภอร้อนพิบูลย์ กับจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัด
ใกล้เคียงสามารถเดินทางติดต่อกันได้สะดวก เส้นทางคมนาคมที่สำคัญมีดังนี้
 - 1.1 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 สามารถเดินทางไปอำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - 1.2 ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 4081 ติดต่อกันระหว่างตำบลภายในอำเภอ
 - 1.3 ทาง รพช. นศ 1006 (ท่าไทร-ทุ่งใหญ่) ติดต่อกับอำเภอเมือง
 - 1.4 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 403 สามารถเดินทางติดต่อกับอำเภอเมือง
นครศรีธรรมราช
 - 1.5 ทาง รพช.นศ. 1102 (ปลายนา-ทุ่งใหญ่) ติดต่อกันระหว่างตำบล
 - 1.6 ทางรถไฟสายใต้สามารถติดต่อกับอำเภอทุ่งสง อำเภอชะอวด อำเภอ
เมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง
2. การคมนาคมระหว่างจังหวัดและอำเภอ
อำเภอร้อนพิบูลย์ มีเส้นทางคมนาคมใช้ติดต่อกันระหว่างอำเภอและจังหวัด
นครศรีธรรมราชได้โดยสะดวกใช้เส้นทางคมนาคมดังนี้
 - 2.1 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 403 สามารถติดต่อกับอำเภอเมืองจังหวัด
นครศรีธรรมราช ระยะทาง 32 กิโลเมตร
 - 2.2 ทางรถไฟสายใต้ระหว่างสถานีร้อนพิบูลย์ สถานีเขาชุมทอง สถานีทุ่งสง
กับสถานีนครศรีธรรมราช ระยะทาง 32 กิโลเมตร

การปกครอง

อำเภอร้อนพิบูลย์ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 ตำบล 58 หมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตำบลร้อนพิบูลย์	12	หมู่บ้าน
2. ตำบลหินตก	8	หมู่บ้าน
3. ตำบลเสาชง	6	หมู่บ้าน
4. ตำบลกวนชุม	11	หมู่บ้าน
5. ตำบลกวนบัง	7	หมู่บ้าน
6. ตำบลสามตำบล	9	หมู่บ้าน
7. ตำบลทางบูน	5	หมู่บ้าน

เทศบาลมี 1 เทศบาล คือ เทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์

สุขาภิบาลมี 1 สุขาภิบาล คือ สุขาภิบาลร้อนพิบูลย์

จำนวนประชากร

ในเดือนมีนาคม 2532 อำเภอร้อนพิบูลย์มีประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ 114,015 คน หรือประมาณร้อยละ 7.70 ของประชากรทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแยกเป็นหญิง 58,150 คน หรือร้อยละ 51.00 จำนวนครอบครัวประมาณ 20,273 ครอบครัว ขนาดของสมาชิกในครอบครัว เฉลี่ยครอบครัวละประมาณ 6 คน ซึ่งจำแนกรายละเอียดเป็นรายตำบล ดังนี้ (สำรวจเมื่อสิงหาคม พ.ศ. 2533)

ที่	ตำบล	ชาย	หญิง	รวม
1.	ร้อนพิบูลย์	13,545	13,479	27,024
2.	หินตก	9,886	11,019	20,903
3.	กวนบัง	4,509	5,895	10,704
4.	กวนชุม	5,470	5,280	10,750
5.	กวนเกย	6,682	6,884	13,546
6.	สามตำบล	5,775	6,041	11,816
7.	เสาชง	5,517	5,836	11,353
8.	ทางบูน	4,928	4,285	9,213

เอกสารนี้เป็น **รวม** สารที่สงวนไว้สำหรับ **58,295** เพื่อการศึกษา **58,517** ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสาธารณสุข

อำเภอร้อนพิบูลย์มีบริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน ดังนี้คือ

1. โรงพยาบาลประจำอำเภอมิ 1 แห่ง คือ โรงพยาบาลร้อนพิบูลย์ ขนาด 10 เตียง ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาลร้อนพิบูลย์
2. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ อยู่ในเขตสุขาภิบาลร้อนพิบูลย์
3. สถานีอนามัย 14 แห่ง ตั้งอยู่ในตำบลต่าง ๆ บริการประชาชนในหมู่บ้าน

ตำบล

นอกจากนี้ยังมีกองทุนยา ผสส. (ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข) อสม. (อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน) ประจำปฏิบัติงานตามหมู่บ้านต่าง ๆ ของแต่ละอำเภอ

การสื่อสาร

อำเภอร้อนพิบูลย์มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขประจำอำเภอ และอาคารชุมสายโทรศัพย์ทางไกล ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาลร้อนพิบูลย์ในระดับตำบลจะมีบริการของที่ทำการไปรษณีย์ประจำตำบล

แหล่งน้ำ

-แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ภายในอำเภอร้อนพิบูลย์มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายแห่ง ได้แก่ กลองเสาธง กลองขุนพิง กลองกลอง กลองแร่ แต่ส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนธรรมชาติ และมีกลองชลประทานในบางส่วน

-แหล่งน้ำบริโภคและอุปโภค ประชาชนได้รับการบริการน้ำประปา น้ำบาดาล บ่อน้ำตื้น ถังเก็บน้ำฝน มีไว้ตามวัด และโรงเรียน สถานีอนามัย

กำหนดให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความข้างล่างให้สมบูรณ์

ก. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุจริง ปี

3. ศาสนา

() พุทธ

() คริสต์

() อิสลาม

() อื่น ๆ (ระบุ)

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

5. สถานภาพการสมรส

() โสด

() แต่งงานแล้ว

() หม้าย

6. จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ คน

ข. สภาพทางเศรษฐกิจ (การประกอบอาชีพ รายได้-รายจ่าย)

1. อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้สูงกว่าอาชีพอื่น)

() เกษตรกรรม

() หัตถกรรม

() รับราชการ

() รับจ้าง

() ค้าขาย

() อื่น ๆ (ระบุ).....

2. อาชีพรอง (อาชีพที่ทำรายได้รองลงมาจากอาชีพหลัก) ตอบได้มากกว่า 1 อาชีพ

() เกษตรกรรม

() หัตถกรรม

() รับราชการ

() รับจ้าง

() ค้าขาย

() อื่น ๆ (ระบุ).....

3. อาชีพเกษตรกรรมที่ทำอยู่ในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 อาชีพ)

() ทำสวนยางพารา

() ทำนา

() ทำสวนผลไม้

() เลี้ยงสัตว์

() ทำสวนผัก

() อื่น ๆ (ระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อาชีพเกษตรกรรมที่ทำรายได้สูงสุดในปี 2532/33
- () ทำสวนยางพารา () ทำนา () ทำสวนผลไม้
() เลี้ยงสัตว์ () ทำสวนผัก () อื่น ๆ (ระบุ)...
5. รายได้จากเกษตรกรรมทั้งหมดในปี 2532/33 โดยประมาณ
จำนวน บาท
6. รายได้ของท่านได้ใช้จ่ายไปในส่วนไหนมากที่สุด
- () ค่าศึกษาเล่าเรียนบุตร () ใช้จ่ายหนี้สิน
() ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน () นำไปลงทุน
() ใช้จ่ายด้านสังคม
- ก. สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด
1. ที่ดินที่ใช้ทำสวนยางพาราทั้งหมด ไร่
2. เนื้อที่ผลิตยางพาราที่กำลังได้รับผลผลิต ไร่
3. ทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่ได้มาจากที่ใด
- () ทุนส่วนตัว () เงินจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
() อื่น ๆ (ระบุ)
4. จำนวนรุ่นของยางพาราที่ปลูก
- () 1 รุ่น () 2 รุ่น () 3 รุ่น
() 4 รุ่น () 5 รุ่น () 6 รุ่น
5. เริ่มเปิดกรีดยางครั้งแรกเมื่ออายุ ปี
- () ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด () ปฏิบัติตามพอสมควร
() ปฏิบัติตามบ้างเล็กน้อย () ขึ้นอยู่กับโอกาสและการใช้เงิน
() อื่น ๆ (ระบุ)
6. ลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดยางและการแปรรูป
- () ใช้แรงงานในครอบครัวทั้งหมด () ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้าง
() จ้างคนงานอย่างเดียว คนงาน
() จ้างคนงานในลักษณะ แบ่งปันผลผลิต
() อื่น ๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ท่านดูแลเอาใจใส่ในเรื่องความสะอาดของน้ำยางมากน้อยเพียงใด
- () ดูแลเอาใจใส่อย่างมาก () ดูแลเอาใจใส่พอสมควร
- () ไม่ค่อยได้ดูแลเอาใจใส่มากนัก () ไม่จำเป็นเพราะ เห็นว่าไม่สำคัญ
8. ท่านจำหน่ายผลผลิตของท่านให้กับใคร
- () พ่อค้าในหมู่บ้าน () พ่อค้า ไร่
- () ร้านรับซื้อยางในเมือง () กลุ่มปรับปรุงคุณภาพ
- () อื่น ๆ (ระบุ)
9. ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใดเป็นส่วนใหญ่
- () น้ำยางสด () ยางแผ่นดิบ () น้ำยางข้น
- () เศษยาง () อื่น ๆ (ระบุ)
10. ยางแผ่นที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นยางชั้นไหน
- () ชั้น 1 () ชั้น 2 () ชั้น 3
- () ชั้น 4 () ชั้น 5 () ไม่แน่นอน
11. ท่านมีการแปรรูปยางดิบเพื่อใช้งานอื่นนอกเหนือจากผลิตยางดิบหรือไม่
- () ไม่มี () มี (ระบุ)
12. นอกจากน้ำยางท่านใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ ของยางด้วยหรือไม่
- () ไม่ใช้ () ใช้
13. ท่านใช้วิธีการใดเพื่อการต่อรองราคากับลูกค้าผู้รับซื้อยาง
- () จัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและการขายยาง
- () ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ ให้กับพ่อค้าคนสนิท
- () ไม่มีวิธีการใด ๆ
- () อื่น ๆ (ระบุ)
14. พันธุ์ยางพาราที่ปลูก (ตอบได้มากกว่า 1 พันธุ์)
- () RRIM 600 () PB 225
- () RRIM 623 () GT 1
- () PB 235 () อื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. ระยะเวลาที่กรีดยางได้ในรอบปี

16. จำนวนผลผลิต กิโลกรัม/วัน/ไร่

ง. ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. เกี่ยวกับสภาพธรรมชาติทางการผลิต

() โรค () แมลง () วัชพืช

() ปัญหาทั่วๆไป () ดินขาดความสมบูรณ์

() อื่น ๆ (ระบุ)

2. เกี่ยวกับการจัดการ

() ค่าจ้างแรงงานแพง

() วัสดุอุปกรณ์ที่เข้ารุ่งดูแลรักษาอย่างพารามีราคาสูง

() ความรู้ในการดูแลรักษาอย่างพารามีไม่เพียงพอ

() อื่น ๆ (ระบุ)

3. ท่านมีปัญหาเรื่องการจัดการด้านใดบ้างในช่วงของการกรีดยาง (ตอบได้มากกว่า

1 ข้อ)

() ขาดแคลนแรงงานทั่วไป

() ขาดความรู้เรื่องระบบและวิธีการกรีดยาง

() ขาดคนกรีดยางที่มีฝีมือและรับผิดชอบ

() อื่น ๆ (ระบุ)

4. ปัญหาที่สำคัญของหน้ายางได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() โรคหน้าดำ () หน้ายางหมดเร็วเกินไป

() โรคเปลือกแห้งกรีดแล้วน้ำยางไม่ออก

() หน้ายางเป็นผลขรุขระมาก

() อื่น ๆ (ระบุ)

5. นอกจากปัญหา เรื่องหน้ายาง แล้วต้นยางของท่านยังมีปัญหาด้านอื่นหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ต้นยางตายเป็นหย่อม ๆ แล้วลุกลามขยายไปช้า ๆ
 - () ต้นยางแห้งตายเพราะขาดน้ำ
 - () ต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม
 - () ปัญหาโรคใบร่วงอย่างรุนแรง
 - () ปัญหายางโคนล้มง่ายเมื่อลมแรง
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
6. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการแปรรูปในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นดิบให้มีคุณภาพดี
 - () ขาดแรงงานสำหรับการแปรรูป
 - () ขาดกลั่นอุปกรณ์และ เครื่องจักรสำหรับแปรรูป
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
7. ท่านประสบปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในเรื่องใด
- () พ่อค้าผู้รับซื้อยางพาราเอาเปรียบ
 - () แหล่งรับซื้อใกล้บ้านมีน้อย
 - () การขนส่งสินค้าออกสู่ตลาด
- จ. ความคิดเห็นทั่วไป ไปในการผลิตยางพาราของเกษตรกร
1. เมื่อยางพาราของท่านหมดอายุลง ในอนาคตท่านมีโครงการทำกิจกรรมอะไรต่อไปในพื้นที่นั้น
- () ปลูกยางพาราต่อ
 - () ปลูกไม้ผล
 - () ทำการเกษตรอื่น ๆ
 - () ไม่ทำการเกษตร
 - () ไม่แน่ใจ

2. การทำสวนยางพาราท่านต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง
- () คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยางพารา
 - () แก้ไขปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับยางพารา
 - () คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง
 - () คำแนะนำในการทำยางแผ่นดิบ
 - () แก้ไขปัญหาโจรผู้ร้าย
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิตของท่าน
- () เป็นเรื่องธรรมดาของการซื้อขาย
 - () เป็นผู้ที่มีพระคุณ
 - () ก่อนข้าง เขา เปรียบในเรื่องของการกำหนดราคา และคุณภาพของผลผลิต
 - () เขา เปรียบมากของการกำหนดราคา คุณภาพของผลผลิต
 - () ไม่แสดงความคิดเห็น
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
4. การทำยางแผ่นดิบมีข้อยุ่งยากและเสียเวลา ถ้าท่านมีโอกาสได้ขายน้ำยางสดท่านจะตัดสินใจอย่างไร
- () ขายทันทีโดยไม่คำนึงถึงราคามากนัก
 - () ขายโดยการเปรียบเทียบยางแผ่นดิบในเรื่องของราคา
 - () ไม่ขาย
 - () ไม่แน่ใจ
 - () ไม่เข้าขาย (ในกรณีขายน้ำยางสด)
5. ถ้ามีโครงการรวบรวมน้ำยางสดท่านจะเข้าร่วมโครงการหรือไม่
- () เข้าร่วมแน่นอน
 - () เข้าร่วมถ้ารายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม
 - () เข้าร่วมถ้าทำรายได้ดีกว่าเดิม
 - () ไม่แน่ใจ
 - () ไม่แน่ใจต้องดูรายอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ในพื้นที่เดียวกัน จำนวนเท่ากันถ้า เปรียบเทียบรายได้กับการปลูกไม้ผลยืนต้น ท่านมีความคิดเห็นเป็นอย่างไร
- () ปลูกยางพาราดีกว่า () เหมือนกัน
() ไม้ผลยืนต้นดีกว่า () ไม่แน่ใจ
7. ไม้ผลยืนต้นชนิดใดที่ท่านคิดว่าจะสามารถทำรายได้ดีกว่ายางพารา
- () มังคุด () ลางสาด () เงาะ
() ส้ม () ทุเรียน () มะพร้าว
() ไม่เข้าข่าย (เฉพาะผู้ที่ไม่ตอบว่าไม้ผลยืนต้นดีกว่าในข้อ 6)
8. ท่านคิดว่าราคายางพาราขึ้นลงมากน้อยเพียงใด
- () ขึ้นลงมากพอสมควร () ขึ้นลงปานกลาง
() ไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก () ไม่ทราบ
9. ผลผลิตยางแผ่นดิบที่ผลิตได้ในแต่ละวันท่านมีความเห็นอย่างไร
- () น้อยเกินไป () ปานกลาง
() ดี () ดีมาก
10. ในแต่ละปีท่านมีความเห็นอย่างไรกับจำนวนวันที่กรีดยางได้
- () น้อยเกินไป () พอดี
() ค่อนข้างมาก () มากเกินไป
11. ท่านคิดว่าอาชีพการทำสวนยางของท่านประสบความสำเร็จเพียงใด
- () ประสบความสำเร็จดีมาก () ประสบความสำเร็จดี
() ประสบความสำเร็จพอสมควร () ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ
12. ท่านคิดว่าอาชีพการทำสวนยางสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวมากน้อยเพียงใด
- () สร้างความมั่นคงได้ดีมาก () สร้างความมั่นคงได้ดี
() สร้างความมั่นคงพอสมควร () ไม่ค่อยมีความมั่นคง
13. ท่านคิดว่ารายได้ของท่านปัจจุบันเป็นอย่างไร
- () ไม่พอเพียง () พอกินพอใช้
() ดีพอสมควร () ดีมาก

14. อาชีพการทำสวนยางมีส่วนช่วยให้ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวท่านดีขึ้นมากน้อย

เพียงใด

- () ดีขึ้นมาก
- () ดีขึ้นพอสมควร
- () ก่อนข้างดีขึ้น
- () ยังไม่ดีเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้